

PROGRAMA DE MÀ

Psyché, centenari —Ravel, Falla i Debussy

Petit Palau Cambra

Dimarts, 25 de novembre de 2025 – 19.30 h

Petit Palau

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
ISO 14001

AENOR
GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Fleur Barron, mezzosoprano

Francisco López, flauta

José Antonio Domené, arpa

Bernat Prat Sabaté, violí

Martí Bravo Requena, violí

Aine Suzuki, viola

Charles-Antoine Archambault, violoncel

Maurice Ravel (1875-1937)

Sonatine en trio (Arr. Skaila Kanga)

Modéré

Mouvement de menuet

Animé

Chansons madécasses, M. 78 (Arr. José A. Domené)

Nahandove

Aoua

Il est doux

Manuel de Falla (1876-1946)

Psyché (Estrena absoluta al Palau de la Música Catalana el 9 de febrer de 1925)

Claude Debussy (1862-1918)

Syrinx, L. 129

*Six épigraphes antiques, L. 131, CD. 139**

*Les Chansons de Bilitis***

Pour invoquer Pan, dieu du vent d'été*

La flûte de Pan**

Pour remercier la pluie au matin*

Sonata trio, L. 137

Pastorale. Lento, dolce rubato

Interlude. Tempo di minuetto

Final. Allegro moderato ma risoluto

Aquest concert de una durada de 75 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

#cambra #aniversaris

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Poema

Fe

per deslliurar-nos d'incendis
calia fer fogueres cremar del tot el sotabosc
és per això que ho sé:

aquestes flames d'ara que ens rodegen
que ens ofeguen que ens asfixien
també ens salven

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Palau de la Música Catalana

Yuja Wang & Mahler Chamber Orchestra /
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera
& Simon Rattle / Cecilia Bartoli /
musicAeterna & Teodor Currentzis /
Víkingur Ólafsson / Staatskapelle Dresden
& Daniele Gatti / Anne-Sophie Mutter,
Yefim Bronfman & Pablo Ferrández /
Lang Lang / Sondra Radvanovksy / Sabine
Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Sheku
& Isata Kanneh-Mason / Seong-Jin Cho
& London Symphony Orchestra / Janine
Jansen & Camerata Salzburg / András
Schiff / Budapest Festival Orchestra & Iván
Fischer / Orchestre des Champs Élysées &
Philippe Herreweghe i més de 200 concerts!

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Manuel de Falla (Cadis, Espanya, 1876-Alta Gracia, Argentina, 1946). La temporada 2025-26 ve marcada per la celebració del 150è aniversari del naixement de Manuel de Falla, un dels compositors més internacionals de la música espanyola. Falla estableix un pont entre allò ancestral i contemporani en la seva creació, mitjançant l'evocació de paisatges sonors que són un exemple de l'esperit artístic polièdric del segle XX. Va saber conviure, durant la seva època neoclàssica, amb les nombroses avantguardes artístiques que va conèixer de primera mà a París, on va coincidir amb figures internacionals com ara Igor Stravinsky. Tanmateix, el folklorisme va ser nuclear en tota la seva obra, un catàleg d'ampli abast. Finalment, tal com mostra l'obra central del programa, també va estar influït per l'Impressionisme musical francès.

Quines són les claus del concert?

Barcelona va ser una ciutat freqüentada sovint per Falla, en part per la connexió familiar, ja que la seva mare tenia arrels catalanes. Així doncs, la seva música va tenir una presència important durant els primers anys del Palau de la Música Catalana, on es va estrenar *Psyché* el 9 de febrer de 1925. Aquest concert en commemora, precisament, el centenari de l'estrena. El Palau també va ser testimoni, el 5 de novembre de 1926, de l'estrena del *Concert per a clavecí i cinc instruments*, interpretat per Wanda Landowska amb la col·laboració de músics de l'Orquestra Pau Casals. Aquestes dues obres i moltes d'altres es podran sentir al Palau al llarg de la temporada 2025-26 i fins a acabar l'any de commemoració.

A què he de parar atenció?

A *Psyché*, Falla trasllada l'escena mitològica evocada en el poema de Georges Jean-Aubry a l'àmbit del Peinador de la Reina, a l'Alhambra, al principi del segle XVIII. No obstant, Falla va escriure aquesta obra a Granada. Tot i això, l'esperit original del personatge Psyché, víctima de la seva curiositat, hi és present. La introducció amb flauta i arpa (així com la lletra del poema original, en francès) fa que l'obra de Falla traspuï una atmosfera francesa, amb molts elements característics de

l'Impressionisme musical, en el qual compositors com Debussy i Ravel van excel·lir. Precisament tots dos compositors emmarquen l'obra de Falla al programa d'avui, amb la *Sonatine en trio* i les *Chansons madécasses* de Ravel i *Syrinx*, una selecció de les *Chansons de Bilitis* i la *Sonata per a flauta, viola i arpa* de Debussy.

Sabies que...

La mitologia grega i romana és molt present temàticament en la història de la música occidental, especialment durant el Barroc, en què l'òpera beu principalment d'arguments on la mitologia és recurrent. Concretament sobre el mateix mite de Psique, altres autors com Jean-Baptiste Lully o César Franck van compondre obres amb el mateix títol.

La presència de Manuel de Falla a Barcelona i Catalunya va ser freqüent. El compositor gadità va tenir amistat amb molts compositors de l'època, circumstància que va ser una constant en la vida musical i cultural del primer terç de segle XX. *L'Atlàntida*, sobre el poema èpic de Jacint Verdaguer, és un exemple clar d'aquesta connexió i estimació.

Palau de la Música Catalana

Mirades del Palau

Redescobreix la joia modernista de
Domènech i Montaner

Compra la teva visita a:
palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

inaem

Comentari

París-Granada al primer quart del segle XX

Són temps de recerca i renovació, especialment marcats a París per l'obra de Claude Debussy, que aleshores, el 1897, va compondre les *Chansons de Bilitis*, sobre poesies del llibre del mateix títol del seu amic Pierre Louÿs editat el 1894. Louÿs es presenta, en aquest primer conjunt de poemes que al·ludeixen amb gran sensibilitat a l'erotisme i la sensualitat, com a traductor d'una imaginada poetessa grega. Els tres números per a veu i piano són impressionistes, tot al·ludint a imatges arpegiades en els sons de l'instrument pastoral evocat, o al caràcter més sensual, d'una harmonia més complexa i més dramatisme i intimitat, a *La chevelure*, per acabar en una sensació més desolada a *Le tombeau des naïades*.

En bona coincidència de continguts poètics –encara que també proposa altres dimensions– tenim les molt posteriors *Chansons madécasses* de Maurice Ravel, compostes a partir del 1925 i estrenades l'any següent. L'obra és un encàrrec d'Elisabeth Sprague Coolidge i la Library of Congress, on hi ha els manuscrits, per a veu, flauta, violoncel i piano. En l'estrena, a Roma, el pianista va ser Alfredo Casella, de presència activa uns anys abans a París, que va evolucionar cap al neoclassicisme, en coincidència després amb l'òrbita mussoliniana, com també va fer Stravinsky.

Ravel es va interessar pel llibre de poemes publicat el 1787 *Chansons madécasses traduites a françois...* per *M. le chevalier de P..* L'autor, Evarist de Parny, introdueix en ambient romàntic un clar al·legat anticolonialista: “*Ainsi, sans nous, ce peuple seroit tranquille et hereux*”, i declara haver recollit i traduït cants de l'illa de Madagascar, “*que té una música simple, dolça i sempre malenconiosa*”.

Per a Ravel, les *Madécasses* de Parny aporten a la seva música “*un élément nouveau, dramatique –voire érotique*”. La veu matisa amb sensibilitat la bellesa de les poesies i en l'acompanyament es reflecteix algun element “primitivista” (com ara la repetició). El violoncel matisa al començament la figura de la bella protagonista Nahandove, i la segona peça clama –en ambient *animato* del piano– “*Méfiez-vous des blancs...*”.

En un altre àmbit estilístic situem la *Sonatine* de Ravel, per a piano (1903-1905), en arranjament per a trio, i la tardana *Sonata per a flauta, viola i arpa* de Debussy

(1915), en què tots dos recorren a les referències del Barroc francès quant a l'essència del llenguatge, si bé en la forma resulten del seu temps.

Finalment, contemporània de les *Madécasses*, cal escoltar *Psyché* de Manuel de Falla, donada a conèixer en aquest mateix escenari ara fa un segle. Una obra singular en l'estètica de Falla, sobre textos de George-Jean Aubry, a què l'autor s'havia compromès temps enrere, i en què representa un petit concert al Peinador de la Reina, a l'Alhambra. Falla hi intenta mostrar “*ce que j'embrève*” (el que somio), diu, de l'ambient musical cortesà de començaments del segle XVIII.

Miquel Gené, musicòleg i crític musical

Biografies

Fleur Barron, mezzosoprano

© Victoria Cadisch

Nascuda a Irlanda del Nord, de mare singapuresa i pare britànic, Fleur Barron es va criar a Hong Kong i posteriorment a Nova York. Té títols de la Columbia University (licenciatura en literatura comparada) i de la Manhattan School of Music (Màster en Interpretació Vocal).

Aclamada com “*una intèrpret fulgurant*” per «The Times», la mezzosoprano singapuresa i britànica va guanyar un Premi Grammy 2025 a la millor gravació d’òpera, amb el paper titular d’*Adriana Mater* de Kaija Saariaho, amb la San Francisco Symphony, dirigida per Esa-Pekka Salonen.

Apassionada intèrpret d’òpera, obres simfòniques i música de cambra que abasta des del Barroc fins al repertori contemporani, rep el mestratge de Barbara Hannigan.

La seva agenda de la temporada 2025-26 inclou el debut al Festival de Salzburg, reunint-se amb Esa-Pekka Salonen i Peter Sellars per a *One morning turns into an eternity*, una creació escènica que inclou “Abschied”, de *Das Lied von der Erde* de Mahler. La col·laboració amb Peter Sellars reprent el paper protagonista d’*Adriana Mater* de Kaija Saariaho en el seu debut al Teatro dell’Opera de Roma.

També el debut al Maggio Musicale Fiorentino, igualment amb el seu debut en el paper de Cornelia de *Giulio Cesare* de Händel; la interpretació d'una versió escenificada de *Das Lied von der Erde*, dirigida per Lemi Ponifasio al Barbican; cantar *Into the Little Hill* de George Benjamin, sota la direcció del mateix compositor, al Festival de Tongyeong (Corea del Sud); el paper de Piacere d'*Il trionfo del Tempo e del Disinganno* de Händel, amb La Nuova Musica, sota la direcció de David Bates, al Wigmore Hall, i participar en tallers de *Night sky with exit wounds* de Bryce Dessner, un monodrama concebut per a ella i dirigit per Kaneza Schaal.

El seu calendari simfònic igualment de la temporada 2025-26 en mostra la versatilitat artística en un ampli ventall de repertori. Així, inclou el debut amb la New York Philharmonic i Gustavo Dudamel en l'estrena mundial de l'oratori *The wealth of nations* de David Lang; el debut amb la Berliner Philharmoniker, sota Kirill Petrenko, amb la *Simfonia núm. 8* de Mahler, que també ofereix en gira al Festival de Pasqua de Salzburg; el retorn tant amb la Simfònica de la Ràdio de Baviera com amb l'Atlanta Symphony, convidada per Nathalie Stutzmann per interpretar el *Requiem* de Mozart i la *Missa en Si menor* de Bach.

També consolida la reputació com a intèrpret mahleriana amb els *Kindertotenlieder*, amb la Filharmònica Txeca i Semyon Bychkov, i amb l'Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI de Torí; *Das Lied von der Erde* amb l'Orquestra Simfònica d'Aalborg, sota Ludovic Morlot, i amb la Britten Sinfonia, i la *Simfonia núm. 3*, tant al Palau de la Música de València com al Colorado Music Festival. Altres actuacions simfòniques inclouen els *Fünf Lieder* d'Alma Mahler amb la RAI de Torí; *Il tramonto* de Respighi, amb la CBSO, sota Carlo Rizzi, i *Passage* de Mason Bates, amb la Simfònica de Nashville, sota la batuta de Giancarlo Guerrero.

Entre els punts destacats dels recitals 2025-26 hi ha un programa de cançó francesa amb Kirill Gerstein al Festival Ravel; una gira pels Estats Units amb el Trio Afiori – un trio de veu, clarinet i piano que acaba de formar amb Anthony McGill i Gloria Chien –, amb residència artística i concert a la Chamber Music Society of Lincoln Center, abans d'actuar a Reno, Portland i Eugene. Amb el seu company habitual, Julius Drake, ofereix concerts a Gènova, Corea del Sud, París, Londres, Leeds i Alemanya. Fleur Barron col·labora també amb l'Australian String Quartet al Festival d'Hèlsinki i amb el Parker Quartet a National Sawdust (Brooklyn). A més, participa en una residència artística al LIFE Victoria, aquí a Barcelona, on ofereix dos recitals amb Kunal Lahiry, i assessora els joves artistes.

Entre els moments destacats de les darreres temporades hi ha les gires amb *Das Lied von der Erde* de Mahler, amb la Simfònica de la Ràdio de Baviera i la Simfònica de la Ràdio Sueca, sota Daniel Harding; les *Quatre cançons*, op. 22 de Schönberg, amb Vladimir Jurowski i la Rundfunk-Sinfonieorchester de Berlín; *Wo bist du Licht* de Claude Vivier i *Pulcinella* de Stravinsky, amb Barbara Hannigan i la London Symphony Orchestra; *Des Knaben Wunderhorn* de Mahler, amb Nathalie Stutzmann i l'Atlanta Symphony; una gira i l'enregistrament de *Schéhérazade* i *Trois poèmes de Mallarmé* de Ravel amb la Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya; el paper d'Ottavia de *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi al Festival d'Ais de Provença; Penèlope d'*Il ritorno d'Ulisse in patria*, amb la formació barroca I Gemelli; Concepción de *L'heure espagnole* de Ravel amb la Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, i Comrade Chin a *M. Butterfly* de Huang Ruo, amb la BBC Symphony Orchestra, al Barbican.

La discografia de Barron abasta des de Hasse i Purcell fins a Brahms, Barber, Ravel i Saariaho, amb segells com ara Deutsche Grammophon i Pentatone.

Creu profundament en la capacitat de la música per afavorir el diàleg intercultural i el seu caràcter reparador. Té com a passió crear programes de música de cambra inclusius que amplifiquin les veus de comunitats diverses.

Francisco López, flauta

© Courtiers

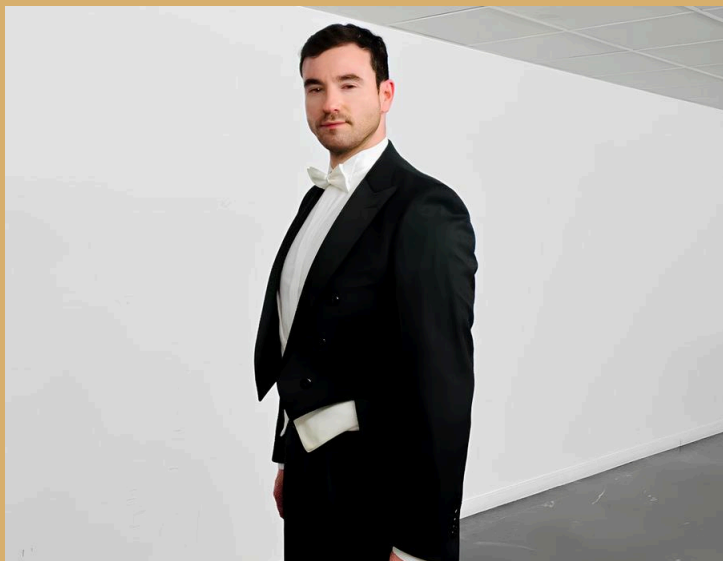
És un reconegut flautista extremeny i gaudeix d'una carrera que li permet ocupar un lloc destacat al panorama europeu. Es va formar al Conservatorio Superior de Música de l'Aragó i a la Universitat de Göteborg, on estudià amb els mestres Fernando Gómez, Antonio Nuez, Jaime Martín, Anders Jonhäll i Håvard Lysebo.

Actualment és el flauta solista de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). Anteriorment va assumir la mateixa posició en orquestres com la Filharmònica d'Oslo, Òpera de Göteborg, Orquestra de la Ràdio Danesa i Orquestra Nacional de Noruega. A més, ha estat convidat a col·laborar amb la Mahler Chamber Orchestra, Chamber Orchestra of Europe, Orquestra de la Comunitat Valenciana i altres formacions a Espanya i a l'estranger. La seva versatilitat i el compromís artístic queden reflectits tant en la seva tasca orquestral com en l'activitat com a solista i intèrpret de música de cambra.

Entre els reconeixements que ha obtingut, hi destaquen els quatre premis que va guanyar a l'ARD-Musikwettbewerb, incloent-hi el segon premi i el premi del públic, com també el primer premi del Concurs Pedro Bote d'Extremadura. Ha rebut beques d'Ibercaja i Caja Badajoz. A més va ser artista resident de l'Orquestra d'Extremadura la temporada 2019-20, on va presentar obres pròpies per a flauta i orquestra.

Com a pedagog, ha impartit classes magistrals a conservatoris i festivals d'Espanya i Europa, entre els quals a la Universitat de Göteborg, Royal Northern College of Music, JONDE, Joven Orquesta de Canarias, Jove Orquestra de la Comunitat Valenciana, i als conservatoris superiors de l'Aragó, Granada, Jaén, Vigo, la Corunya i Salamanca, entre d'altres. Compagina la seva tasca docent amb una intensa activitat artística com a solista i creador de projectes musicals i composicions pròpies que exploren nous enfocaments interpretatius. La seva recerca d'una expressió autèntica i personal, juntament amb la seva dedicació a l'excel·lència, l'han consolidat com una figura rellevant en la música clàssica actual.

José Antonio Domené, arpa

És un dels arpistes espanyols més destacats de la seva generació. Va néixer a Alberca de las Torres (Regió de Múrcia), es graduà al Real Conservatorio Superior de Música de Madrid i, posteriorment, al Royal College of Music de Londres, on va obtenir el màster en interpretació. Ha guanyat concursos des dels seus primers anys com a estudiant, com l'Arpa Plus, Intercentros Melómano, UFAM, Juventudes Musicales i RCM Harp Competition.

Ha col·laborat amb al majoria de les orquestres espanyoles més destacades, com la Real Filharmonía de Galicia, Orquesta Sinfónica del Principado de Asturias, Bilbao Orkestra Sinfonikoa, Orquesta Sinfónica de Castella i Lleó, Orquesta Sinfónica de RTVE, Orquesta Sinfónica de Madrid (Teatro Real), Orquesta de la Comunidad de Madrid, Orquesta Nacional de España, Orquesta Sinfónica de la Regió de Múrcia, Orquesta de València, Orquesta de la Comunitat Valenciana (Palau de les Arts), Orquesta Simfònica de les Illes Balears i Orquesta Simfònica del Gran Teatre del Liceu.

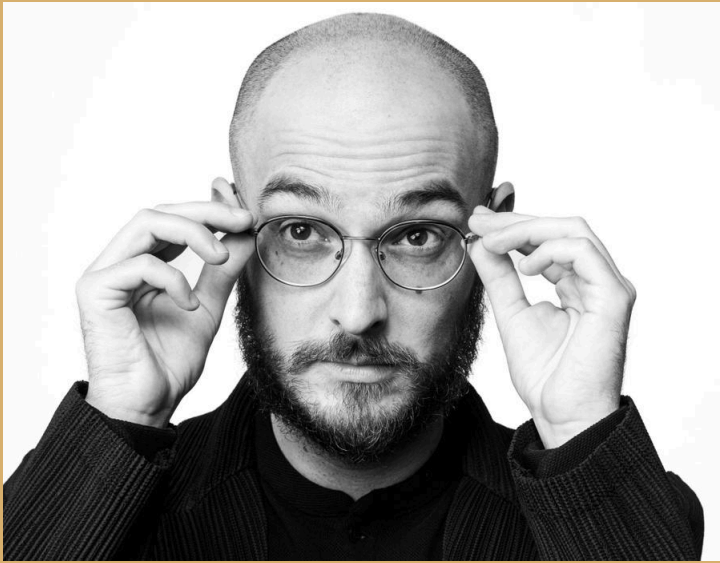
Igualment, és sol·licitat per orquestres internacionals, com l'Orchestre Philharmonique de Radio France, Thüringen Philharmonie Gotha-Eisenach, Orchestra del Teatro Regio de Torí, Orquesta Sinfónica de Porto, Slovenská Filharmonia, Orquesta Simfònica Estatal de Sant Petersburg o Massachusetts Symphony Orchestra.

Des del mes de juny del 2024 és arpista titular de l'Oviedo Filharmonía, com també principal col·laborador de l'Orquesta Sinfónica de Navarra. Des d'aquest curs imparteix classes al Real Conservatorio Superior de Música de Madrid i és professor associat de música de cambra i repertori orquestral a l'Istituto Superiore di Studi Musicali de Reggio Emilia. Domené és membre fundador de l'Asociación Española de Arpistas (AEDA).

Ha recorregut Espanya en diverses gires de concerts tocant a les sales més importants: Auditorio Nacional de Música, Teatro Real i Fundación Juan March de Madrid, i Palau de Música Catalana i Auditori de Barcelona. També ha ofert concerts al Cadogan Hall i Wigmore Hall de Londres. El 2020 va interpretar l'estrena absoluta de l'òpera de cambra per a soprano i arpa *Per precaució* de Raquel García-Tomás al Gran Teatre del Liceu, i el 2023 va debutar al Palau de la Música Catalana amb el *Concert per a flauta i arpa* de Mozart, sota la direcció de Christoph Eschenbach. Sempre interessat en el repertori líric, ha acompanyat cantants en programacions del Teatro de la Zarzuela, Fundación Juan March i LIFE Victoria, entre d'altres.

Entre els seus enregistraments té l'obra *Diàleg* de Joan Manén, per a trio de corda, flauta i arpa (La Mà de Guido, 2018), el *Concert per a arpa* de Serge Lancen (Bilbao Musika, 2018) i l'àlbum *Aires de España*, en duo d'arpes al costat de Davide Burani (SMC Records, 2019). Ha participat en diversos enregistraments en directe, tant en la funció de solista com amb diverses formacions de cambra, per a Radio Clásica (RNE) i Catalunya Música (Catalunya Ràdio).

Bernat Prat, violí

Nascut a Capellades (1992), inicià els seus estudis musicals amb els seus pares i els de violí amb Sergi Bello a l'Escola de Música de Capellades. Va ser alumne de l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), on estudià violí amb la professora Eva Graubin i música de cambra amb el Quartet Casals i Kennedy Moretti. Posteriorment va continuar els estudis a la Hochschule für Musik de Basilea, on va estudiar violí i música de cambra amb el professor Rainer Schmidt. Durant l'etapa a Basilea també va tenir l'oportunitat d'impartir classes i rebre consells de Ferenc Rados, Ralf Gothóni, Gábor Takács, Claudio Martínez Mehner, Anton Kernjak i Sergio Azzolini. La seva formació musical ha estat profundament influenciada per Rainer Schmidt i Hatto Beyerle.

Des del 2014 és membre fundador del Cosmos Quartet, formació amb la qual manté una intensa activitat artística tocant arreu d'Europa i ha tingut l'oportunitat de rebre classes de professors com Rainer Schmidt, Hatto Beyerle, Alfred Brendel i Johannes Meissl, entre d'altres.

El quartet ha guanyat el primer premi al concurs Irene Steels-Wilsing String Quartet Competition de Heidelberg, el tercer premi al Carl Nielsen International Chamber Music Competition de Copenhaguen i l'Artis Quartet Preis a Viena, entre d'altres.

Actualment és professor de música de cambra a l'ESMUC.

Martí Bravo, violí

Nascut a València (2005), inicià els seus estudis de violí al Conservatori Professional Mestre Vert de Carcaixent, on obtingué el premi extraordinari de fi de grau i el premi autonòmic en l'especialitat de corda. Actualment estudia a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) amb la professora Raquel Castro i el Quartet Casals. Forma part de l'Acadèmia d'Estudis Orquestrals de la Fundació Barenboim-Said, amb el professor David Delgado.

És membre de diverses orquestres joves estatals, entre les quals la Joven Orquesta Nacional de España, Jove Orquesta de la Generalitat Valenciana –on ha ocupat el lloc de concertino– i Joven Orquesta de Canarias, entre d'altres. Ha col·laborat amb l'Orquesta de València i l'Orquesta de la Comunitat Valenciana, sota la batuta del mestre Gustavo Dudamel, i ha participat en el Festival Ravel amb l'Orquesta de Cambra de Mallorca. Des del 2025 forma part dels projectes de Musethica.

Ha rebut classes magistrals dels músics Vlad Stanculeasa, Oleguer Beltran i Rubén Mendoza i ha actuat com a solista i músic de cambra amb la Camerata Babiloni i la Camerata Stravaganza.

Aine Suzuki, viola

La violista japonesa Aine Suzuki va néixer a Tòquio (1984). Va treballar com a coprincipal de viola a l'Orquestra de la Comunitat Valenciana (Palau de les Arts), on va actuar amb directors de renom mundial, com Lorin Maazel, Zubin Mehta, Riccardo Chailly i Valery Gergiev. Actualment ocupa el càrrec de viola solista a l'Òpera Nacional de Noruega, a Oslo.

També desenvolupa una intensa activitat docent. És professora del programa de màster a la Universitat Internacional de València i durant la temporada 2015-16 va treballar com a professora assistent de Nobuko Imai a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid. Des del 2011 imparteix classes i actua al Festival de Música de Cambra de Godella, dirigit per Joan Enric Lluna.

El juny del 2011 va rebre un guardó de la reina Sofía, amb la menció de millor alumna de la seva càtedra. També ha estat guardonada en diversos concursos internacionals, entre els quals destaquen el primer premi i el Premi Especial Leo Weiner al Concurs Internacional de Música Leo Weiner d'Hongria; el primer premi al Premi Francesco Geminiani a Verona, on va rebre una viola de Celestino Farotto i va interpretar un concert amb I Virtuosi Italiani; així com el Joan Weller Prize i el Lucy Ann Jones Award al Royal College of Music de Londres, i el premi especial del jurat al Concurs Nacional de Música del Japó.

Charles-Antoine Archambault, violoncel

Va estudiar violoncel amb Jean-Guihen Queyras i Troels Svane i violoncel barroc amb Christophe Coin i Kristin von der Goltz. Ha guanyat molts premis de prestigi, com el Concurs Internacional J&A Beare Solo Bach, Concurs Internacional Beethoven, el Premi de Música de la Fundació Possehl i el Concurs Ton & Erklärung, entre d'altres.

Ha estat solista amb la Filharmònica de la Ràdio del Nord d'Alemanya (NDR), Orquestra de la Ràdio de Múnic, Orquestra de la Ràdio de l'Oest d'Alemanya (WDR), Orquestra Simfònica de la Ràdio de Sèrbia (RTS), Orquestra Filharmònica Janáček, Acadèmia de Corda de Taiwan i Ulster Orchestra, entre d'altres. Habitualment és convidat a festivals de fama mundial, com el de Schleswig-Holstein, Festival de Primavera de Praga i Festival de Primavera de Heidelberg. També ha actuat en grans sales de concerts, com Philharmonie del Gasteig (Múnic), Stadtcasino de Basilea o Konzerthaus de Berlín.

Ha estat violoncel·lista solista de moltes orquestres europees, com la London Symphony Orchestra, Orquestra de l'Òpera d'Hamburg, Filharmònica de la Ràdio del Nord d'Alemanya (NDR) de Hannover, Orquestra Nacional de Bèlgica i Orquestra Filharmònica de Cambra Alemanya de Bremen, entre d'altres.

Actualment és el violoncel·lista principal de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). Així mateix, ensenya violoncel i música de cambra al Conservatori del Liceu.

Fes-te soci de l'Orfeó Català

Forma part d'un dels
símbols més genuïns
de la cultura catalana.
Suma't a una gran
família d'entusiastes del
cant coral.

Fes del Palau casa teva!

Uneix-t'hi ara

Textos

Maurice Ravel (1875-1937)

Textos d'Évariste Desiré de Forges (1753-1814)

Traducció Manuel Capdevila i Font

Chansons madécasses, M. 78

1. Nahandove ô belle Nahandove !

Nahandove, ô belle Nahandove!
L'oiseau nocturne a commencé ses
cris,
la pleine lune brille sur ma tête,
et la rosée naissante humecte mes
cheveux.
Voici l'heure ; qui peut t'arrêter,
Nahandove, ô belle Nahandove!

Le lit de feuilles est préparé;
je l'ai parsemé de fleurs et d'herbes
odoriférantes;
il est digne de tes charmes,
Nahandove, ô belle Nahandove!

1. Nahandove oh bella Nahandove!

Nahandove, oh bella Nahandove!
L'ocell nocturn ha començat els seus
crits,
la lluna plena lluu sobre el meu cap,
i la rosada naixent humiteja els meus
cabells.
És l'hora; qui pot retardar-te,
Nahandove, oh bella Nahandove!

El llit de fulles està preparat;
hi he espargit flors i herbes odoríferes;
és digne dels teus encisos,
Nahandove, oh bella Nahandove!

Elle vient. J'ai reconnu la respiration
précipitée que donne une marche
rapide;
j'entends le froissement de la pagne
qui l'enveloppe;
c'est elle, c'est Nahandove, la belle
Nahandove !

Reprends haleine, ma jeune amie;
repose-toi sur mes genoux.
Que ton regard est enchanteur!
Que le mouvement de ton sein est vif
et délicieux
sous la main qui le presse ! Tu souris,
Nahandove, ô belle Nahandove!

Tes baisers pénètrent jusqu'à l'âme;
tes caresses brûlent tous mes sens;
arrête, ou je vais mourir.
Meurt-on de volupté,
Nahandove, ô belle Nahandove!

Le plaisir passe comme un éclair.
Ta douce haleine s'affaiblit,
tes yeux humides se referment,
ta tête se penche mollement,
et tes transports s'éteignent dans la
langueur.
Jamais tu ne fus si belle,
Nahandove, ô belle Nahandove!

Tu pars, et je vais languir dans les
regrets et les désirs.
Je languirai jusqu'au soir.
Tu reviendras ce soir,
Nahandove, ô belle Nahandove!

*Ja ve. He reconegut la respiració
precipitada que dona una marxa
ràpida;
sento el frec del tapall que la cobreix;
és ella, és la Nahandove, la bella
Nahandove!*

*Reprèn l'alè, jove amiga;
reposa sobre els meus genolls.
Que encisadora és la teva mirada!
Que viu i deliciós és el moviment del teu
pit
sota la mà que el prem! Somrius,
Nahandove, oh bella Nahandove!*

*Els teus petons penetren fins a l'ànima;
les teves carícies encenen tots els meus
sentits;
detura't, o em moriré.
Hom mor de voluptuositat,
Nahandove, oh bella Nahandove!*

*El plaer passa com un llamp.
El teu dolç alè s'afebleix,
els teus ulls humits es tanquen,
el cap s'inclina suaument,
i els transports s'apaguen
lànguidament.
Mai no fores tan bella,
Nahandove, oh bella Nahandove!*

*Tè'n vas, i m'anorrearé en queixes i
anhels.
M'anorrearé fins al vespre.
Tornaràs aquest vespre,
Nahandove, oh bella Nahandove!*

2. Aoua!

Méfiez-vous des blancs,
habitants du rivage.
Du temps de nos pères,
des blancs descendirent dans cette
île;
on leur dit: Voilà des terres,
que vos femmes les cultivent.
Soyez justes, soyez bons,
et devenez nos frères.

Les blancs promirent, et cependant
ils faisaient des retranchements.
Un fort menaçant s'éleva;
le tonnerre fut renfermé
dans des bouches d'airain;
leurs prêtres voulurent nous donner
un Dieu que nous ne connaissons
pas;
ils parlèrent enfin
d'obéissance et d'esclavage:
Plutôt la mort !
Le carnage fut long et terrible;
mais, malgré la foudre qu'ils
vormissaient,
et qui écrasait des armées entières,
ils furent tous exterminés.
Méfiez-vous des blancs!

2. Aoua!

*Desconfieu dels blancs,
habitants de la riba.
En els temps dels nostres pares
els blancs arribaren a aquesta illa;
hom els digué: Heus ací unes terres
que cultiven les vostres dones.
Sigueu justos, sigueu bons,
i convertiu-vos en els nostres germans.*

*Els blancs prometeren, i amb tot,
feren supressions.
Es construí un fort amenaçador;
es tancà el tro
en boques de bronze;
els seus sacerdots volgueren donar-nos
un Déu que no coneixíem;
parlaren finalment
d'obeïment i d'esclavatge.
Abans la mort!
La carnisseria fou llarga i terrible;
però, malgrat els raigs que vomitaven
i que esclafaren exèrcits sencers,
foren tots exterminats!
Desconfieu dels blancs!*

Nous avons vu de nouveaux tyrans,
plus forts et plus nombreux,
planter leur pavillon sur le rivage:
le ciel a combattu pour nous;
il a fait tomber sur eux les pluies,
les tempêtes et les vents
empoisonnés.
Ils ne sont plus, et nous vivons libres.
Méfiez-vous des blancs,
habitants du rivage.

*Hem tornat a veure tirans,
més forts i més nombrosos,
que plantaren llurs banderes a la riba:
el cel ha combatut per nosaltres;
ha fet caure sobre ells les pluges,
les tempestes i els vents enverinats.
Ja no hi són, i vivim lliures.
Desconfieu dels blancs,
habitants de la riba.*

3. Il est doux

Il est doux de se coucher,
durant la chaleur, sous un arbre
touffu,
et d'attendre que le vent du soir
amène la fraîcheur.

Femmes, approchez.
Tandis que je me repose
ici sous un arbre touffu,
occupez mon oreille
par vos accents prolongés.
Répétez la chanson de la jeune fille,
lorsque ses doigts tressent la natte
ou lorsqu'assise auprès du riz,
elle chasse les oiseaux avides.

3. És dolç

*És dolç ajeure's,
durant la calor, sota un arbre frondós,
i esperar que el vent del vespre
porti la frescor.*

*Dones, acosteu-vos.
Mentre jo reposo
aquí sota l'arbre frondós,
ocupeu la meva orella
amb els vostres sons prolongats.
Repetiu la cançó de la noia
quan els seus dits trenen els cabells
o quan asseguda prop de l'arròs,
espanta els àvids ocells.*

Le chant plaît à mon âme.
La danse est pour moi
presque aussi douce qu'un baiser.
Que vos pas soient lents;
qu'ils imitent les attitudes du plaisir
et l'abandon de la volupté.
Le vent du soir se lève;
la lune commence à briller
au travers des arbres de la montagne.

Allez, et préparez le repas.

*El cant li agrada a la meva ànima.
La dansa és per a mi
quasi tan dolça com un bes.
Siguin lentes les vostres passes
que imitin actituds de plaer
i l'abandó de la voluptuositat.
S'aixeca el vent al vespre;
la lluna comença a brillar
a través dels arbres de la muntanya.*

Aneu, i prepareu el sopar.

Manuel de Falla (1876-1946)

Text de Jean-Frédéric-Émile Aubry (1882-1950)

Psyché

Psyché! La lampe est morte; éveille-toi.
Le jour te considère avec des yeux
noyés d'amour, et le désir nouveau de
te servir encore.
Le miroir, confident de ton visage en
pleurs, reflète, ce matin, lac pur
parmi des fleurs.
Un ciel laiteux ainsi qu'une éternelle
aurore.
Midi s'approche et danse, ivre sur ses
pieds d'or.
Tends-lui les bras, sèche tes pleurs;
dans un essor abandonne, Psyché, la
langueur de ta couche.
L'oiseau chant au sommet de l'arbre;
le soleil sourit d'aise en voyant
l'universel éveil, et le Printemps
s'étire, une rose à la bouche.

*Psyché! La llàntia s'ha apagat;
desperta't.
El dia et jutja amb ulls negats d'amor,
i el desig renovat de servir-te encara.
El mirall, confident del teu rostre plorós,
reflecteix, aquest matí, un llac pur entre
les flors.
Un cel lletós com una eterna aurora.
Migdia s'acosta ballant, ebri sobre els
seus peus d'or.
Estén-li els braços, eixuga el plor; en un
impuls abandonat, Psyché, la llangor del
teu llit.
Locell canta al cim de l'arbre; el sol
somriu content veient l'universal
despertar, i la primavera s'estira, amb
una rosa als llavis.*

Claude Debussy (1862-1918)

Text de Pierre Louÿs (1870-1925)

Trois chansons de Bilitis

La flûte de Pan

Pour le jour des Hyacinthies,
il m'a donné une syrinx
faite de roseaux bien taillés,
unis avec la blanche cire
qui est douce à mes lèvres comme le
miel.

La flauta de Pan

*Per al dia dels Jacints,
m'ha donat una siringa
feta de canyes ben tallades,
unides amb cera blanca,
que és dolça als meus llavis com la mel.*

Il m'apprend à jouer, assise sur ses
genoux;
mais je suis un peu tremblante.
Il en joue après moi,
si doucement que je l'entends à
peine.

Nous n'avons rien à nous dire,
tant nous sommes près l'un de
l'autre;
mais nos chansons veulent se
répondre,
et tour à tour nos bouches
s'unissent sur la flûte.

Il est tard; voicilechant des
grenouilles vertes
qui commenc eavec la nuit.
Ma mère ne croira jamais
que je suis restée si longtemps
à chercher ma ceinture perdue.

*M'ensenya a tocar-la asseguda als seus
genolls;
però tremolo una mica.
Toca a prop meu,
tan dolçament que a penes el sento.*

*No tenim res a dir-nos,
tan propers som l'un de l'altre;
però les nostres cançons volen contestar-
se,
i a vegades les nostres boques s'uneixen
damunt la flauta.*

*És tard, heus aci el cant de les granotes
verdes
que comença amb la nit.
La mare mai no creurà
que hagi tardat tant
per cercar el meu cinturó perdut.*

També et pot interessar...

Tardes al Palau

Dimarts, 17.03.26 - 19 h

Sala de Concerts

—*El amor brujo* de Falla

Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida

Mayte Martín, *cantaora*

Albert Guinovart, piano

Xavier Pagès-Corella, director

R. Gerhard: “Suite” del ballet *Alegrías*

I. Albéniz: *Concert per a piano i orquestra, La menor, op. 78* en “*Concierto fantástico*”

X. Pagès-Corella: “Dansa flamenca” (*bulerías*) de la *Suite Juan Latino*

M. de Falla: *El amor brujo*

Preu: 25 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen

GRUP
euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

The Nando and Elsa Peretti Foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE FARMACÈUTICS DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea impact

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ Gandara

Fundación Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

MITSUBISHI ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

Telefónica

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing in Care

aena
aeroports per a tu

CARDONER
GROUP

Coca-Cola

camins.cat

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG JOFRE

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI

FGC
Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

L'AVANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA RÀDIO

the NEW BARCELONA POST

TMB
Transports Metropolitans de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

